

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 208/04-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. októbra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť L. Š., bytom N. S., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 1241/04, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. Š. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. septembra 2004 doručená sťažnosť L. Š., bytom N. S., (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 1241/01. Sťažovateľ

súčasne požiadal o ustanovenie právneho zástupcu s preukázaním jeho osobných, majetkových a zárobkových pomerov.

Podstata sťažovateľovej sťažnosti spočíva v tom, že 19. novembra 2001 na Okresnom súde Rožňava podal žalobu o vyslovenie neplatnosti zmluvy o peňažnej pôžičke a záložnej zmluvy. Vec bola odstúpená okresnému súdu, ktorý vo veci rozhodol 4. decembra 2003 tak, že konanie uznesením č. k. 14 C 1241/2001-94 zastavil. Sťažovateľ sa proti rozhodnutiu 13. januára 2004 odvolal. Okresný súd podľa vyjadrenia sťažovateľa na odvolanie nereagoval, preto 13. septembra 2004 ho sťažovateľ písomne upozornil na prieťahy v konaní, avšak ani k tomuto podaniu sa okresný súd nevyjadril. Z toho dôvodu sťažovateľ žiada, aby ústavný súd rozhodol o prieťahoch v označenom konaní okresného súdu.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

V súvislosti s odmietnutím sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti ústavný súd uvádza, že o zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť

k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh možno preto považovať ten, pri ktorého predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/93).

Sťažovateľ sa obrátil na ústavný súd v čase, keď konanie bolo už rozhodnutím okresného súdu zastavené, a v súvislosti s podaním odvolania voči tomuto rozhodnutiu namieta zbytočné prieskumy okresného súdu, ktorý vo veci ďalej nekoná. Ústavný súd na okresnom súde zistil, že Krajský súd v Košiciach potvrdil rozhodnutie okresného súdu, t. j. vec bola v čase doručenia jeho sťažnosti ústavnému súdu právoplatne rozhodnutá, čím už v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu bol odstránený stav jeho právnej neistoty. Z tohto dôvodu sťažnosť sťažovateľa odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Vzhľadom na toto rozhodnutie bolo už bez právneho významu vyzývať sťažovateľa na odstránenie nedostatkov jeho sťažnosti a rozhodovať o jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok

V Košiciach 20. októbra 2004